

Til styret i Xxl ASA
Postboks 353 Alnabru
0614 OSLO

VÅR REFERANSE
20/2303

DERES REFERANSE

UNNTATT OFFENTLIGHET
Offl. § 13 1. ledd, jf. fvl. § 13
1. ledd nr. 2

DATO
13.04.2021

Kontroll av finansiell rapportering

1. Innledning

Finanstilsynet har gjennomgått enkelte regnskapsmessige forhold ved den finansielle rapporteringen til XXL ASA (XXL eller foretaket), jf. verdipapirhandelloven (vphl) § 19-1 tredje ledd. Det vises til tidligere korrespondanser og møter, senest foretakets svarbrev av 12. februar 2021.

Kontrollen har omfattet delårsregnskapet for fjerde kvartal 2019 og årsregnskapet for samme år.

Kontrollen har omfattet måling av bruksretteiendeler, måling av og noteopplysninger knyttet til goodwill, samt måling av varelager. Finanstilsynet redegjør i punkt 2-6 nedenfor for sine vurderinger knyttet til regnskapsføring og opplysninger av forholdene kontrollen har omfattet.

Finanstilsynets vurdering er at regnskapsmessig behandling og måling av bruksretteiendelene ikke er i samsvar med IAS 36 *Verdifall på eiendeler*. Foretaket har på forespørsel fra Finanstilsynet gjort en ny beregning og måling av bruksretteiendelene per 31. desember 2019. Denne beregningen viser at det ikke er behov for nedskrivning. Finanstilsynet tar dette til etterretning, men påpeker at hvis foretaket velger å benytte andre prinsipper eller metoder enn de som er i samsvar med IFRS, vil foretaket måtte dokumentere at prinsippet eller metoden som benyttes ikke gir vesentlige forskjeller sammenlignet med det regnskapsprinsippet eller den beregningsmetoden som er i samsvar med IFRS. Finanstilsynet påpeker at denne vurderingen må gjøres ved hver rapporteringsperiode for å sikre at det ikke oppstår vesentlige avvik sammenlignet med kravene i IFRS. Se ytterligere omtale i punkt 2.

Det er også Finanstilsynets vurdering at foretaket ikke har gitt tilstrekkelige noteopplysninger om nedskrivingsvurderingen av goodwill i samsvar med IAS 36. Foretaket har opplyst at noteopplysningene i fremtidige rapportering vil utbedres. Finanstilsynet tar dette til etterretning. Se punkt 4 for ytterligere omtale.

Finanstilsynet har stilt spørsmål til foretakets vurdering av nødvendige utgifter for gjennomføring av salget ved estimering av netto realisasjonsverdi i samsvar med IAS 2 *Beholdninger*. Problemstillingen er sendt til International Accounting Standards Board (IASB) sitt fortolkningsorgan, IFRS Interpretation Committee (IFRS IC)¹. En foreløpig agendabeslutning ble

¹ [ESMA - Agenda Item Request: Costs necessary to make the sale \(IAS 2\)](#)

diskutert i IFRS IC i februar 2021. Finanstilsynet legger til grunn at foretaket vurderer sine regnskapsprinsipper når IFRS IC har konkludert, slik at disse er i samsvar med en eventuell agendabeslutning, tolkningsuttalelse eller endret standard. Se punkt 6 for ytterligere omtale.

Finanstilsynet forventer også at foretaket i fremtidig finansiell rapportering gir informasjon om hva foretaket har vurdert som nødvendige utgifter for gjennomføring av salget ved estimering av netto realisasjonsverdi. Finanstilsynet minner om at i samsvar med IAS 1 *Presentasjon av finansregnskap* nr. 122 skal et foretak opplyse om de vurderinger som ledelsen har foretatt som et ledd i anvendelsen av foretakets regnskapsprinsipper, og som har mest betydelig innvirkning på beløpene som innregnes i finansregnskapet. Se ytterligere omtale i punkt 6.

Øvrige forhold er tatt til etterretning.

Saken anses med dette som avsluttet.

2. Måling av bruksretteiendelen

2.1. Faktum og foretakets vurdering

Foretaket implementerte IFRS 16 *Leieavtaler* i 2019 og hadde per 31. desember 2019 balanseført 827 millioner kroner i bruksretteiendeler. Bruksretteiendelene kommer hovedsakelig fra leie av butikklokaler og maskiner som brukes i butikkene i tillegg til to lagerbygninger i Norge og Sverige (sentrallagrene). Bruksretteiendelene representerte 28 % av den totale balansen per 31. desember 2019. Foretaket har konkludert med at bruksretteiendelene ikke hadde falt i verdi.

I henhold til IFRS 16.33 skal en leietaker anvende IAS 36 for å fastslå om bruksretteiendelen er verdiforringet og for å regnskapsføre eventuelle påviste tap ved verdifall.

Foretakets distribusjonsskjede er sentralisert gjennom to sentrallagre. Ett i Norge som betjener de norske butikkene, og ett i Sverige som betjener butikkene utenfor Norge. Alle eksterne innkjøp gjøres av de to lagrene som deretter distribuerer varer til butikkene. I tillegg til å selge varer til butikkene, selger også sentrallagrene varer direkte til kunder gjennom internettsalg. Internettsalget utgjorde rundt 16 % av konsernets totale inntekter for 2019.

En avtale om internprising er satt opp mellom sentrallagrene og butikkene, og internprisene fastsettes slik at butikkene oppnår en margin på mellom ██████ og ██████ % (resultat før skatt og uten IFRS 16-effekter).

I 2019 hadde XXL negativ vekst i inntektene og en nedadgående trend i EBIDTA. "Like-for-like"-reduksjonen i EBITDA var 32 % sammenlignet med 2018, og EBITDA-marginen falt fra 5,7 % i 2018 til 3,8 % i 2019. Foretaket konkluderte med at dette var en betydelig reduksjon av markedsforholdene som ville føre til lavere marginer og konkluderte med at dette var en observerbar indikasjon på at bruksretteiendelenes markedsverdi hadde falt betydelig, jf. IAS 36.12 a).

I tillegg vurderte foretaket at det samlede sportsmarkedet var redusert i områdene hvor XXL opererer. Det var blitt tøffere konkurranse med flere konkurser fra både hovedkonkurrenter og mindre spesialiserte konkurrenter. På bakgrunn av dette konkluderte XXL med at det også var betydelige endringer med negativ innvirkning på foretaket, jf. IAS 36.12 b).

Konklusjonen ble dermed at det forelå indikatorer på verdifall på bruksretteiendelene per 31. desember 2019.

Identifikasjon av kontantgenererende enheter

Foretaket har identifisert hver butikk som en egen kontantgenererende enhet. Butikkene er lokalisert i ulike land, byer og bydeler, og kundene er stort sett uavhengige av hverandre. Selv om butikkene administreres på foretaksnivå, genererer butikkene selv inngående kontantstrømmer som stort sett er uavhengige av andre butikker, jf. IAS 36 IE 1A.

Foretaket har også identifisert hvert sentrallager som egne kontantgenererende enheter. Ettersom varene selges uendret fra sentrallagrene til butikken og sentrallagrene også genererer sin egen kontantstrøm gjennom internetthandel, har XXL vurdert at det eksisterer et aktivt marked for varene som selges fra sentrallagrene til butikken. Foretaket viser til IAS 36.70 som sier at "*dersom det finnes et aktivt marked for produktene som produseres ved hjelp av en eiendel eller en gruppe av eiendeler, skal denne eiendelen eller gruppen av eiendeler identifiseres som en kontantgenererende enhet, selv om noen av eller alle produktene brukes internt*".

Varene som distribueres fra sentrallagrene er i all hovedsak standardvarer som også selges av andre grossister. Foretakets vurdering er at kravet til et aktivt marked må ses i lys av at grossistmarkedet i Norge er lite med få aktører innenfor en nisjebransje og at det dermed er unaturlig å legge til grunn de strenge kravene om offentlige priser og høyt volum i henhold til definisjonen av aktivt marked i IFRS 13 *Måling av virkelig verdi*. Foretaket viser også til eksempelet i IAS 36.BCZ17 hvor brukte datamaskiner ble omsatt i et aktivt marked, og konkluderer med at en mer romslig tolkning av aktivt marked må legges til grunn.

Foretaket selger varer direkte fra sentrallagrene til sluttkunde gjennom internettplattformen. Det er også mulig for sentrallagrene å selge varer til andre aktører enn butikkene. Foretaket viser til at det finnes flere eksempler på at det eksisterer markeder hvor grossistvirksomheter selger varer til enkeltstående butikker, både egneide butikker og til uavhengige kjøpmenn, en såkalt «franchise-modell».

Foretakets vurdering er at et aktivt marked eksisterer for varene som selges fra sentrallagrene og sentrallagrene derfor er egne kontantgenererende enheter.

Vurdering av verdifall

Foretaket har vurdert kontantstrømmen til de kontantgenererende enhetene uten å hensynta bruksretteiendelene etter IFRS 16, men i stedet inkludert leiebetalinger i de fremtidige kontantstrømmene. Ettersom den enkelte butikk i henhold til internprisingsavtalen skal ha en resultatmargin på mellom ■% og ■% etter at leiekostnader i samsvar med IAS 17 *Leieavtaler* er trukket fra, vil hver butikk ha en positiv kontantstrøm som er tilstrekkelig til å forsvare verdien av bruksretteiendelene. Foretaket har derfor konkludert med at det ikke er indikatorer for verdifall på de enkelte butikkene og det er derfor ikke gjennomført nedskrivningstest på disse kontantgenererende enhetene.

Når det gjelder de to sentrallagrene, hadde begge et betydelig tap i 2019, og XXL konkluderte med at det var indikatorer på verdifall for begge sentrallagrene. Foretaket har vurdert gjenvinnbart beløp basert på bruksverdi.

IAS 36.70 krever at «dersom de inngående kontantstrømmene som blir generert av en eiendel eller en kontantgenererende enhet, påvirkes av intern prising av overføringer, skal et foretak benytte ledelsens beste estimat på framtidig(e) pris(er) som kunne oppnås i en transaksjon på armlengdes avstand når foretaket skal estimere». Foretaket har vurdert ordlyden slik at den ikke forbyr bruken av internpriser, men slår fast at de prisene som faktisk legges til grunn i bruksverdiberegningen må reflektere ledelsens beste estimat på priser oppnådd i transaksjoner på armlengdes avstand.

Foretaket opplyser at prisingsmodellen som benyttes mellom sentrallagrene og butikkene er basert på OECD sine retningslinjer for internprising og er underbygget av "benchmark"-analyser av tilsvarende selskaper. Marginen som oppnås i det enkelte selskap skal i utgangspunktet sikre skattegrunnlaget i de forskjellige landene og at dette oppnås på markedsbaserte vilkår. Etter foretakets syn representerer den eksisterende internprisingen ledelsens beste estimat på prisene som kunne ha vært oppnådd i transaksjoner på armlengdes avstand, slik IAS 36.70 krever.

Sentrallageret i Norge hadde per 31. desember 2019 balanseført bruksretteiendeler på [REDACTED] kroner. Nedskrivningstesten på goodwill beregnet på det norske segmentet viste en differanse mellom beregnet bruksverdi og balanseført verdi ("headroom") på [REDACTED] kroner. Foretaket har konkludert at denne differansen kan brukes til å forsvare de balanseførte bruksretteiendelene tilhørende det norske sentrallageret. Foretaket konkluderte med at bruksretteiendelene knyttet til det norske sentrallageret ikke hadde falt i verdi per 31. desember 2019.

Sentrallageret i Sverige hadde per 31. desember 2019 balanseførte bruksretteiendeler tilsvarende [REDACTED] kroner. Foretaket opplyser at det svenske lageret historisk sett hatt årlige kontantstrømmer på [REDACTED] kroner og med tilsvarende fremtidige kontantstrømmer vil dette dekke verdien av lageret over [REDACTED] år, mens den nåværende leieavtalen er på [REDACTED] år. Foretaket har dermed konkludert at bruksretteiendelene knyttet til sentrallageret i Sverige heller ikke hadde falt i verdi per 31. desember 2019.

2.2. Finanstilsynets vurdering

Identifikasjon av kontantgenererende enhet

Vurdering av verdifall skal gjøres på hver kontantgenererende enhet. En kontantgenererende enhet er den minste identifiserbare gruppen av eiendeler som genererer inngående kontantstrømmer, og som i all vesentlighet er uavhengige av inngående kontantstrømmer fra andre eiendeler eller grupper av eiendeler, jf. IAS 36.6.

Finanstilsynet tar til etterretning foretakets vurdering av butikkene som egne kontantgenererende enheter.

Finanstilsynet er imidlertid kritisk til om sentrallagrene kan anses å være separate kontantgenererende enheter i samsvar med IAS 36. Med unntak fra internettsalget, er de inngående kontantstrømmene til sentrallagrene i all hovedsak avhengige av kontantstrømmene til butikkene.

Foretaket argumenterer med at det er et aktivt marked for varene som sentrallagrene selger til butikkene. Finanstilsynet påpeker at for et marked skal være aktivt, må det være et marked der transaksjoner finner sted med tilstrekkelig hyppighet og volum til å gi løpende prisinformasjon, jf. IFRS 13, Vedlegg A. Sentrallagrene selger kun varer til butikkene i konsernet, ikke til uavhengige butikker. Ettersom prisene er basert på at internprisavtalen som skal gi en resultatmargin mellom ■% og ■% til butikkene, er Finanstilsynet kritisk til hvor pålitelige disse prisene er.

Hvis et aktivt marked eksisterer, skal en kontantstrøm generert av en eiendel eller en kontantgenerende enhet, som er påvirket av internprising, være basert på ledelsens beste estimat av fremtidige priser som kan oppnås i armlengdes avstand, jf. IAS 36.70. Foretaket har benyttet internprisene mellom sentrallagrene og butikkene som ledelsens beste estimat for disse kontantstrømmene.

Foretaket har kommentert at internprisene er satt i henhold til OECD sine retningslinjer for internprising. Finanstilsynet påpeker at kravet er at prisen skal være i henhold til armlengdes avstand uavhengig av metode som benyttes, og selv om man velger en metode som er skissert i OECD sine retningslinjer for internprising, må foretaket selv vurdere og dokumentere at man faktisk ender opp med internpriser som er priser som kan oppnås i armlengdes avstand. Finanstilsynet har ikke vurdert foretakets internprising, men i innsendt dokumentasjon fra foretaket er det opplyst at i henhold til internprisingsavtalen, skal hver butikk ha en resultatmargin før skatt (ekskludert IFRS 16) på mellom ■% og ■%.

Finanstilsynet noterer seg på den annen side at den interne prissettingen er satt til å gjenspeile risikoen som er overført i forbindelse med salget. Den enkelte butikk ville trolig ha bestilt en mindre mengde dersom ukuransrisikoen hadde blitt overført. Siden sentrallageret beholder denne risikoen, kan en større mengde styres sentralt og overføres til butikkene i henhold til kapasitet og salg.

Det er imidlertid Finanstilsynets syn at internprisene som foretaket benytter ikke kan anses som priser som kan oppnås i armlengdes avstand, som andre lignende butikker utenfor foretakets konsern kan forholde seg til. Ettersom foretaket har satt internprisene for å oppnå en margin mellom ■% og ■% i hver butikkene, er det Finanstilsynets vurdering at internprisene ikke kan benyttes som beste estimat på priser som kan oppnås i en transaksjon på armlengdes avstand i samsvar med IAS 36.70 og at det heller ikke kan anses å være et aktivt marked for varene som selges fra sentrallageret til butikken.

Finanstilsynets vurdering er videre at sentrallagrene er å anse som felleseiendeler i henhold til IAS 36.100 og skal allokere til andre kontantgenerende enheter. Etter Finanstilsynets syn burde foretaket også ha vurdert hvorvidt internettsalget direkte fra sentrallagrene skulle ha vært identifisert som egne kontantgenerende enheter.

Vurdering av verdifall

Finanstilsynet noterer seg at ved å bruke de nevnte internprisene som grunnlag for kontantstrømmene ved beregning av bruksverdi, vil foretaket aldri innregne et verditap på noen av bruksretteiendelene knyttet til butikkene med mindre foretaket beslutter å selge ut eller stenge disse. Hver butikk vil alltid ha en positiv kontantstrøm siden internprisene er satt for å opprettholde en margin på mellom ■% og ■%.

Det maksimale verditapet på bruksretteiendelene foretaket vil innregne ved bruk av denne modellen, vil være de nåværende [redacted] kroner og [redacted] kroner knyttet til bruksretteiendeler i de to sentrallagrene. Den balanseførte verdien av bruksretteiendelene knyttet til de to sentrallagrene representerer bare [redacted] % av foretakets totale bruksretteiendeler per 31. desember 2019. Finanstilsynets vurdering er at metodikken som benyttes ikke er i samsvar med formålet med IAS 36, som er å sikre at eiendeler ikke regnskapsføres til mer enn gjenvinnbart beløp, ref. IAS 36.1.

Finanstilsynet er også kritisk til at foretaket konkluderer med at det ikke er verditap på noen av butikkenes bruksretteiendeler ved å vurdere dette overordnet og ikke på butikknivå. Et potensielt verdifall på en butikk sine bruksretteiendeler vil skjules av interprisingen.

Finanstilsynet er uenig i foretakets vurdering om å anvende "headroomet", som er beregnet på det norske segmentet, som argument for at det ikke skal innregnes verditap på bruksretteiendelene knyttet til det norske sentrallagerets kontantgenererende enhet. Ettersom beregningen for goodwill gjøres på segmentnivå for det norske segmentet, gjelder denne forskjellen både de norske butikkene og det norske sentrallageret. Foretaket har ikke foretatt en allokering av "headroomet" basert på kontantstrømmer til hver kontantgenererende enhet (butikkene og sentrallageret).

Finanstilsynets vurdering er at foretakets metodikk som benyttes i målingen av bruksretteiendelene ikke er i samsvar med IAS 36.

Foretaket har på forespørsel fra Finanstilsynet gjort en ny beregning og måling av bruksretteiendelene per 31. desember 2019 basert på en modell hvor sentrallagrene er vurdert å være felleseiendeler og allokert til de individuelle butikkene. Denne beregningen viser at det ikke er behov for nedskrivning av bruksretteiendelene.

Finanstilsynet tar dette til etterretning, men påpeker at hvis foretaket velger å benytte andre prinsipper eller metoder enn de som er i samsvar med IFRS, vil foretaket måtte dokumentere at prinsippet eller metoden som benyttes ikke gir vesentlige forskjeller sammenlignet med det regnskapsprinsippet eller den beregningsmetoden som er i samsvar med IFRS. Finanstilsynet påpeker at denne vurderingen må gjøres ved hver rapporteringsperiode for å sikre at det ikke oppstår vesentlige avvik sammenlignet med kravene i IFRS.

3. Måling av goodwill

3.1. Faktum og foretakets vurdering

Foretaket hadde per 31. desember 2019 balanseført 2 744 millioner kroner i goodwill. Goodwillen er i all hovedsak relatert til oppkjøpet av XXL Sport og Villmark AS i 2010 og all goodwill er allokert til segmentet for Norge. Det fremgår av foretaket sin årsrapport for 2019 at goodwill vurderes for verdifall per driftssegment, og at foretakets konklusjon per 31. desember 2019 er at balanseført goodwill ikke har falt i verdi.

Kontantstrømmer for alle år er beregnet med leiekostnader i samsvar med IAS 17 i stedet for å hensynta bruksretteiendelene i balanseført verdi for segmentet i samsvar med IFRS 16.

Foretaket er av den oppfatning at regnskapsføringen i samsvar med IFRS 16 ikke vil ha noen innvirkning på beregningen.

3.2. Finanstilsynets vurdering

Goodwill skal testes for verdifall i samsvar med IAS 36. Hver kontantgenererende enhet som goodwill er fordelt på, skal testes for tap ved verdifall hvert år og i tillegg hver gang det foreligger en indikasjon på at enheten kan ha falt i verdi, jf. IAS 36.90.

Etter Finanstilsynets vurdering er ikke foretakets anvendte metode med å benytte regnskapsføring i henhold til den tidligere standarden IAS 17 i samsvar med kravene i IAS 36. Finanstilsynet noterer seg at det ikke er grunnlag for å si at den praktiske metoden foretaket har anvendt, har ledet til feil konklusjon, og Finanstilsynet tar foretakets måling av goodwill til etterretning.

Finanstilsynet forventer imidlertid at foretaket fremover anvender regnskapsprinsipper og beregningsmetoder som er i samsvar med IFRS. Hvis foretaket velger å benytte andre prinsipper eller metoder, vil foretaket måtte dokumentere at dette prinsippet eller metoden ikke gir vesentlige forskjeller sammenlignet med det regnskapsprinsippet eller den beregningsmetoden som er i samsvar med IFRS. Finanstilsynet påpeker at denne vurderingen må gjøres ved hver rapporteringsperiode for å sikre at metoden ikke gir vesentlige avvik sammenlignet med kravene i IFRS.

4. Noteopplysninger knyttet til goodwill

4.1. Faktum

Foretaket har i løpet av 2019 og 2020 utarbeidet en strategiplan for å optimalisere driften og redusere kostnader. Det er flere tiltak i strategiplanen for å øke marginene i konsernet, blant annet er det satt et mål om ■■■% bruttomargin og ■■■% EBITDA-margin. Det vil være forskjeller i marginer på de ulike segmentene (land) og foretaket har derfor benyttet rundt ■■■% bruttomargin for Norge i terminalleddet. Etter Finanstilsynets beregninger er EBITDA-marginen rundt ■■■% i terminalleddet.

Det er også forutsatt vekst i inntekter med ■■■% i terminalleddet sammenlignet med 2023. I de tre foregående årene er det lagt inn årlig vekst i inntekter på ■■■%.

Foretaket har som målsetting at driftskostnader ("opex") skal være rundt ■■■% av inntekter. Ettersom man antar at det norske segmentet vil ha mer stordriftsfordeler enn de andre segmentene, er driftskostnader i kontantstrømanalysen satt litt lavere. Finanstilsynet har beregnet driftskostnader til å være ■■■% av inntekter i terminalleddet med en budsjettert nedgang fra ■■■% i 2020.

Foretaket har basert kontantstrøm for 2020 på foreløpige budsjetterte tall, mens 2021 til 2023 og terminalleddet er beregnet basert på vekstparameter. Forutsetningene er nedjusterte i forhold til opprinnelig utkast og strategimemo ettersom XXL har underprestert sammenlignet med opprinnelig budsjett de to siste årene.

4.2. Finanstilsynets vurdering

I samsvar med IAS 36.134 skal det gis opplysninger om en kontantgenererende enhet hvis den balanseførte verdien av goodwill eller immaterielle eiendeler med ubestemt utnyttbar levetid, som er fordelt på denne enheten, er betydelig sammenlignet med foretakets samlede balanseførte verdi av goodwill eller immaterielle eiendeler med ubestemt utnyttbar levetid.

Foretakets goodwill er i sin helhet allokert til det norske segmentet. I henhold til IAS 36.134 d) skal det da blant annet gis opplysninger om:

- i) *hver av de viktigste forutsetningene som ledelsen har basert sine framskrivninger av kontantstrømmer på, for perioden som omfattes av de siste budsjettene/prognosene. De viktigste forutsetningene er de som gjenvinnbart beløp for enheten (gruppen av enheter) er mest sensitive overfor,*
- ii) *en beskrivelse av ledelsens metode for å fastsette verdien(e) knyttet til hver av de viktigste forutsetningene, enten denne verdien (disse verdiene) gjenspeiler tidligere erfaringer eller, dersom dette er hensiktsmessig, er i samsvar med eksterne informasjonskilder, og i motsatt fall, hvordan og hvorfor de skiller seg fra tidligere erfaringer eller eksterne informasjonskilder.*

Finanstilsynet kan ikke se at slike opplysninger er gitt i årsregnskapet for 2019. Foretaket opplyser i årsregnskapet for 2019 i note 5 *Intangible assets* at " *Future sales are estimates based on budget and long term plans*". Finanstilsynet kan imidlertid ikke se at det gis opplysninger om de viktigste forutsetningene som ledelsen har basert sine fremtidige kontantstrømmer på, i henhold til IAS 36.134 d) i). Foretaket oppgir sensitivitetsanalyse på endring i diskonteringsrenten og i bruttomarginen som skal til før nedskrivning blir nødvendig. En reduksjon på 1,6 prosentpoeng i bruttomargin vil kunne føre til nedskrivning av goodwill. Dette er en vesentlig nedgang fra 2018 da bruttomarginen måtte reduseres med 4 prosentpoeng før en mulig nedskrivning. Etter Finanstilsynets syn indikerer dette at estimatet på fremtidig bruttomarginer er en særlig viktig forutsetning som det burde ha vært gitt opplysninger om i årsregnskapet.

Finanstilsynet kan heller ikke se at foretaket har opplyst om vurderingene som ligger til grunn for forutsetningene for vekst i inntektene. Det er budsjettet med årlig vekst i inntekter på ■■■■% til ■■■■% for de tre siste årene.

Finanstilsynet kan heller ikke se at det gis beskrivelser av ledelsens metode for å fastsette verdiene til hver av de viktigste forutsetningene, enten i lys av tidligere erfaringer eller i samsvar med eksterne informasjonskilder, jf. IAS 36.134 d) ii).

Finanstilsynets vurdering er at foretaket ikke har gitt tilfredsstillende noteopplysninger om forutsetningene som er lagt til grunn i nedskrivingsvurderingen av goodwill i samsvar med IAS 36.134.

Foretaket erkjenner at det er potensiale for forbedringer i noteinformasjon om forutsetningene som er lagt til grunn i nedskrivningsvurderingen av goodwill. Foretaket vil rette opp dette ved tilsvarende vurderinger fremover og sikre at opplysningskravene i IAS 36 følges.

Finanstilsynet tar dette til etterretning.

5. Estimering av salgspris ved beregning av netto realisasjonsverdi av varelager

5.1. Faktum og foretakets vurdering

Foretaket hadde ved utgangen av 2019 et balanseført varelager på 2 843 millioner kroner. Foretaket har hatt en betydelig vekst de siste årene som har gjort at arbeidskapitalen til foretaket har økt. Imidlertid har varelageret i samme tidsperiode vokst mer enn omsetningsøkningen, og i perioden fra

2015 og frem til og med 2019 økte varelageret i prosent av omsetning fra 25 % til 37 %, tilsvarende en underliggende økning på 1 milliard kroner. Foretakets forklaring til det økte bokførte varelageret er hovedsakelig grunnet geografisk ekspansjon, samt et betydelig bredere sortiment og manglende sortimentsstyring. Samtidig som varelageret har økt, har også alderssammensetningen på varelageret gått i retning av eldre varer.

XXL hadde i 2019, for første gang siden etableringen i 2001, en nedgang i salg, både rapportert (-5 %) og "like for like" (-9 %). Salgssvikten gjennom året var tiltakende, men det var særlig svikt i topplinjen i fjerde kvartal i 2019 med -10 % (og -12 % "like for like"). For å kompensere for dette topplinjefallet, nedjusterte foretaket innkjøpene i denne perioden, men ikke kraftig nok til å dekke opp for hele svikten i salget.

I tillegg var fjorårets vinter (2019/2020) varmere enn normalt med varmegrader og lite snø i hele Norden. Dette gjorde utslag i betydelig salgsreduksjon [redacted] og betydelig svekking av marginen [redacted]. Foretaket hadde per 31. desember 2019 et betydelig varelager av vinterrelaterte produkter med forventet lav rullering. Det ble derfor besluttet å selge varer med betydelige rabatter fremover for å redusere varelageret for å unngå overlagering av både vintervarer, samt uønskede varer med lange liggetider.

Det fremgår av delårsrapporten for fjerde kvartal 2019 at foretaket har gjort en nedskrivning av varelageret på 385 millioner, tilsvarende cirka 10 prosent av varelager per 31. desember 2019.

Foretaket har benyttet en metodikk med fire kriterier for vurdering om et produkt skal bli nedpriset eller ikke: lang liggetid/lav rullering, kantstørrelser, ujevn distribusjon mellom varehusene og om innkjøper har vurdert at produktet skal ut av sortiment. [redacted]

Ukuransvurdering ble deretter beregnet som forskjellen mellom ny salgspris minus varekost på varen. Det er i tillegg gjort overordnede analyser om hvordan ukuransberegningen slo ut på varer med stort volum og fordelingen av rabatter fordelt på eldre varer, varegrupper, sektorer, selskap, land og grossist.

5.2. Finanstilsynets vurdering

Varelager skal vurderes i samsvar med IAS 2 og måles til laveste verdi av anskaffelseskost og netto realisasjonsverdi ved periodeslutt i henhold til IAS 2.9. Netto realisasjonsverdi er i IAS 2 definert som estimert salgspris i ordinær virksomhet med fradrag for beregnede utgifter for ferdigstilling og beregnede nødvendige utgifter for gjennomføring av salget. Anskaffelseskost for varelageret kan ikke nødvendigvis gjenvinnes dersom varene er skadet, er blitt helt eller delvis ukurante eller dersom salgsprisene har falt, jf. IAS 2.28. Netto realisasjonsverdi er en foretaksspesifikk verdi som representerer hva foretaket kan forvente å selge varene til, redusert for salg utgiftene.

Finanstilsynet tar foretakets vurdering av estimert salgspris av varelageret per 31. desember 2019 til etterretning.

6. Beregnede nødvendige utgifter for gjennomføring av salget ved beregning av netto realisasjonsverdi av varelager

6.1. Faktum og foretakets vurdering

Foretaket har lagt til grunn en marginalbetragtning for å identifisere utgiftene som er nødvendige for å realisere ukurante varer i en kampanjeperiode. Foretaket har derfor kun vurdert hvor mye ekstra personell butikkene trenger for å kunne håndtere de store kampanjene som ble rullet ut for å få solgt de ukurante varene i tillegg til ekstra frakt relatert til høyere nettsalg.

Foretakets estimat for nødvendige utgifter for gjennomføring av salget er utelukkende basert på økte lønnsutgifter for kampanjeperioden og ekstra frakt. Det ble foretatt en beregning på hvor mye ekstra personell som var nødvendig i kampanjeperiodene hvor fokus var på salg av ukurante og rabatterte varer. Foretaket har vurdert bemanning og antall salgsdager per land og butikk basert på varigheten av kampanjen ved beregning av estimerte utgifter knyttet til ekstra bemanning.

Utgifter på grunn av mer transport av varer (fra sentrallager til butikk) og markedsføring er ikke tatt med da disse ble vurdert å være begrenset og vanskelig å estimere basert på hvor bra kampanjene ville slå ut.

6.2. Finanstilsynets vurdering

I samsvar med IAS 2.6 skal netto realisasjonsverdi estimeres til salgspris i ordinær virksomhet med fradrag for beregnede utgifter for ferdigstilling og beregnede nødvendige utgifter for gjennomføring av salget.

Foretakets beholdning har i gjennomsnitt en omløpshastighet på 2 per år. Finanstilsynet vurderer at det ville være mer rimelig å vurdere utgifter til butikkpersonell for 6 måneder som nødvendige utgifter for å gjennomføre salget og fordele dette på hele varelageret per 31. desember 2019, i stedet for kun å inkludere utgifter for ekstra personell som trengs for kampanjen. Dette ville i så fall ha påvirket nedskrivningsbeløpet ettersom [REDACTED] % av varelageret ble identifisert til å bli solgt lavere enn varekost og vurdert for nedskrivning.

Finanstilsynet mener også at utgifter knyttet til markedsføring burde ha vært inkludert som nødvendige utgifter for å gjennomføre salget, da disse sannsynligvis vil være av et vesentlig beløp. Etter Finanstilsynets vurdering ville det ha vært naturlig å inkludere alle utgifter knyttet til markedsføring og ikke bare utgiftene knyttet til den spesifikke kampanjen. Hvis alle nødvendige utgifter knyttet til salget trekkes fra salgsprisen ved estimering av nettorealiseringsverdi, vil dette bety at bruttomarginen for nedskrevet varelager vil dekke salgsutgiftene for varelageret. Etter Finanstilsynets syn ville dette vært en rimelig anvendelse av standarden.

Det gis imidlertid ikke mye veiledning i IAS 2 om hva som skal defineres som nødvendige utgifter for gjennomføring av salget og Finanstilsynet erkjenner at flere tolkninger kan være mulige. Finanstilsynet har derfor drøftet problemstillingen i det europeiske markeds- og verdipapirtilsynet (ESMA) sin European Enforcers Coordination Sessions². På bakgrunn av denne diskusjonen ble det konkludert å sende problemstillingen til IASBs fortolkningsorgan, IFRS IC, som svarer på spørsmål om anvendelse av IFRS-standardene gjennom utgivelse av agendabeslutninger, tolkningsuttalelser eller ved å foreslå endring av standarden ("standard-setting activity"). En foreløpig agendabeslutning ble diskutert i IFRS IC i februar 2021.

² [ESMA IFRS supervisory convergence](#)

Finanstilsynet legger til grunn at foretaket vurderer sine regnskapsprinsipper når IFRS IC har konkludert, slik at disse er i samsvar med en eventuell agendabeslutning, tolkningsuttalelse eller endret standard.

Finanstilsynet forventer også at foretaket i fremtidig finansiell rapportering gir informasjon om hva foretaket har vurdert som nødvendige utgifter for gjennomføring av salget ved estimering av netto realisasjonsverdi. Finanstilsynet minner om at i samsvar med IAS 1.122 skal et foretak opplyse om de vurderinger som ledelsen har foretatt som et ledd i anvendelsen av foretakets regnskapsprinsipper, og som har mest betydelig innvirkning på beløpene som innregnes i finansregnskapet.

Foretaket bekrefter at fremtidig regnskapsmessig løsning vil endres ved eventuell klargjøring fra IASB eller IFRS IC, såfremt slik klargjøring avviker fra prinsipper som anvendes i dag.

Finanstilsynet tar dette til etterretning.

7. Avslutning

Finanstilsynet har ikke vurdert om forholdene beskrevet over omfattes av verdipapirlovgivningens regler om informasjonsplikt, jf. vphl § 5-2 første ledd, jf. § 3-2. Finanstilsynet legger til grunn at dette løpende vurderes av foretaket.

Finanstilsynet ber om at foretaket skriftlig informerer Finanstilsynet om hvor og hvordan ovenstående forhold, som kreves utbedret, er utbedret i årsregnskapet for 2020 sammenlignet med informasjon gitt i årsregnskapet for 2019 senest 2 uker etter årsrapporten for 2020 er offentliggjort. Opplysningene skal være konkrete, og vise hvordan beskrivelser er utbedret, og i hvilke noter supplerende informasjon er gitt.

Opplysninger skal gis Finanstilsynet etter vphl § 19-2 syvende ledd, jf. verdipapirforskriften § 17-6. Der fremgår det blant annet at utsteder plikter å gi Finanstilsynet de opplysninger om utsteders forhold som Finanstilsynet krever til gjennomføring av kontrollen. Det kan klages over pålegget om å gi opplysninger. Eventuell klage skal fremsettes for Finanstilsynet straks, og senest innen 3 dager, jf. forvaltningsloven § 14.

Finanstilsynet har oversendt en kopi av dette brevet til foretakets valgte revisor samt til Oslo Børs.

For Finanstilsynet

Christian Falkenberg Kjøde
seksjonssjef

Åselin Løvik
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.